

Ja he demanat l'adreça de l'Herrera.
Una cosa. Estripes els sobres? Tenen algun amb el sello de la F-agafat?
Guarda'l que valen calers. He recordat que a parquets en Martí
m'ha arribat amb un d'agafat. Si els la guessim guardats, eh?

Neneta meva: Ahir vaig dejunar de carteta teva. L'última que he rebut es la del 3 l'entenia mateix. Van com el vent de ràpides. Si demà no fos diumenge amb tota seguretat que rebria aquesta, no? Dic diumenge i fem festa. Per a mi ben avorrit. Potser m'arribi a la sessió de cinema a la tarda, però em sap greu sortir amb les espendenyes ja que encara no puc posar-me les sabates. Les tocaïnes de taló són causades. Quan et sembla que no et farà res, com que s'estende ja torna a rebrotar. En fi no li pateixo. Si tingués de sortir podria comprar-me unes sabatilles que n'hi han de molt maques amb sola de cuir, però em sap greu comprar-les i m'és pensant que el diumenge entrant ja em podré posar les sabates. Què hi faran, no?

Ah! Ja he donat alguna venja a què puguis vindre però res en concret m'han dit. Segons veig a molta gent (i és natural) els interessa veure la persona, De feina n'hi ha molta, i a més d'un dues hores després d'haver-los-hi arribat la dona que ja ha trobat quelcom. Penso trobar i això te moment interessa una casa d'algun amic on puguis anar els primers dies i després de d'allí cercar quelcom. En fi ja veuré. Tu estiguis confiada i jo sense precipitacions miraré el que és millor, Ah! Maria meva, et tinc tanta i tanta ganes de -enra't!! Veure't ací no lluny meu, però també sento

com un perar al pensar que poguessis caure a una casa
on el caràcter de la gent fos dolent. Per això que jo plan-
tejaré que no interessa signar contracte per mesos determi-
nats. No interessa en els dos sentits. El primer pel fet
que podem sortir d'ací el dia menys pensat. Segonament
perquè sempre et quedaria la llibertat d'acís, cal que
no acatessim i t'hi trobessis malament. Naturalment,
i jo ho he pensat que sembla que és poc el temps que em
queda de viure a la França i que potser faig una bestiesa
quan estàs bé, com estàs avui i cas que demanés permís per
venir a veure't costaria tant el demanar-lo com el con-
seguir-lo ja que el xef dels treballs d'ací informaria molt
bé i estàs segur que si fe's la sollicitut avui sortiria l'ende-
mà. Valdria que tu em precisessis quelcom. Què et sembla?
Quina solució consideres més acertada? Jo en tinc moltes i moltes
de ganes de veure't però si et sembla seguiriem com fins ara
i el màxim tirariem 150 francs (menys, crec jo) i vindria
a passar els cinc dies que dones voreta ten. Dis-me també
si has parlat a Mamé del meu interès en portar-te ací.
i si et sembla que ella el trova raonable o bé, pendent
com esten de marxar trobaria millor que seguissis voreta sen
fins el jorn, que sortiris per embarcar.

Ta ho veus hi han dues solucions. Si jo avui

et suggereixo la solució si perquè sentiria tant que no accedí-
tessin en la qüestió de casa. Si tu creus que é millor vindre
ací jo parlaria i estaria segur que trobaré tot seguit una casa on
podràs estar els dies precisos fins que trobis feina, que no é pas
difícil com sempre t'he dit.

Dimecres de la setmana o potser el dimarts, segur
que rebré ja el teu pensament sobre aquest particular. Tu saps
molt millor que jo la cosa d'aquí, m'entens? I si més
aviat el vindre jo (puc passar sense vindre ~~afit~~ esperar
l'avis d'embarc, però m'agradaria venir t'aviat) comides
que demostrarem fresca. Ja em comprens, no? I m'hi tu
saps el que has parlat aquests dies.

Morseta m'era. Que has après aquí de posar el
teu home fins als nivells? Estic segur que la bona Manó
creuria amb raó que tinc una doneta ben llesta. Què
vale jo, diguis.. Ara això que dius que no en canvia-
ries per ningú si que et crec, perquè després de tot no
en trobaries cap noi que sapigués estimar-te com jo t'és-
timo. D'això n'estàs ben segura, eh? Això de que
t'has format picara ja t'espavilaré jo quan et vegi.
La meua doneta com el meu home viurà a fu castell.
Be', algun el millor quedaria en pen. Deixa que arribi
el dia feliç de la nostra sortida. Amb tota la casa b'ir

tre dues maletes, sabrem reconstruir el nostre viure
Jo tinc plena confiança en el nostre futur. Això que
dins que t'agradaria trobar feina primer que jo no em
plan pas. Jo que penso que tan prompte treballi jo
tu comences a fer festa. Perquè ja saps com penso re-
ferent aquest particular. La meua doneta no treballa-
rà mentre el seu home pugui valdrès per portar
un euro de pa a casa. Les dones a casa, que diuen
ho diem els catalans i jo crec que és justa l'expressió.
Et faré un parell de nans i ja veuràs com se't pa-
ren les ganes de treballar, moooo. Jo sé però que
ho estàs ben d'acord, eh, Marieta meua?

Són les quatre i tantes de la tarda i ja voldria ha-
ver arribat al Camp per trobar la teua carteta. Tant
guapo i em porten tan bé el teu pensament!! La meua
doneta que diu al seu Pege les seues cosetes més intimes,
que sap mostrar el seu bon cor tot, tot men. Ah! No
el deixaria pas de la mà si el guardés per tal que ningú
me'l pogués prendre..

Auui t'he fet una mala lletroteta. He tingut que
fer algunes llistes i no vull que et quedis sense carta del teu
Pege. Ja és una obligació sembla això d'escriure un dia si
i un de no. És bona costum per a mi i si no és que cal fran-
quejar, ben content tot el dia et faria una carteta..

Sempre feta la vida ben teu. (Pege)